

Cauza C-528/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

26 august 2021

Instanța de trimitere:

Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta–Capitală, Ungaria)

Data deciziei de trimitere:

19 iulie 2021

Reclamant:

M.D.

Pârâtă:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága (Direcția Regională din Budapesta și din regiunea Pest a Direcției Generale Naționale a Poliției pentru Străini, Ungaria)

Obiectul procedurii principale

Control jurisdicțional al legalității interdicției de intrare și de ședere pronunțate din motive de securitate națională împotriva unui resortisant al unei țări terțe care are reședința legală de mult timp în Ungaria și care este membru de familie al unui cetățean al Uniunii (mai precis, ascendent al unui cetățean maghiar minor).

Obiectul și temeiul trimiterii preliminare

Interpretarea articolelor 5, 11 și 13 din Directiva 2008/115/CE și a articolului 20 TFUE coroborate cu articolele 7, 21, 24 și 47 din cartă.

Temei juridic: articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1) Articolele 5 și 11 din Directiva 2008/115/CE și articolul 20 TFUE coroborate cu articolele 7, 20, 24 și 47 din cartă trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici a unui stat membru care extinde punerea în aplicare a unei reforme legislative inclusiv la proceduri repetate prin ordin judiciar emis în cadrul unor proceduri inițiate anterior, reformă legislativă în urma căreia un resortisant al unei țări terțe, membru de familie al unui cetățean al Uniunii, este supus unui regim procedural mult mai dezavantajos, până la punctul în care își pierde statutul de persoană care nu poate să facă obiectul unei returnări, nici măcar din motive de ordine publică, de siguranță publică sau de siguranță națională pe care l-a obținut în virtutea duratei șederii sale până la momentul respectiv; în continuare, i se refuză cererea de eliberare a unui permis de ședere permanentă pe baza acestei situații de fapt și din motive de securitate națională; i se retrage permisul de ședere eliberat în favoarea sa și, ulterior, i se aplică o interdicție de intrare și de ședere, fără ca împrejurările sale personale și familiale să fie examinate în vreuna dintre proceduri — în special, în acest context, faptul că are în întreținere și un cetățean maghiar minor —, decizii care au drept consecință fie întreruperea unității familiale, fie faptul că cetățenii Uniunii, membri de familie ai resortisantului unei țări terțe, printre care se numără și copilul său minor, sunt obligați să părăsească teritoriul statului membru?

2) Articolele 5 și 11 din Directiva 2008/115 și articolul 20 TFUE coroborate cu articolele 7 și 24 din cartă trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici a unui stat membru în temeiul căreia împrejurările personale și familiale ale resortisantului unei țări terțe nu sunt examinate înainte de a-i impune o interdicție de intrare și de ședere, susținând că șederea acestei persoane, membru de familie al unui cetățean al Uniunii, constituie o amenințare reală, directă și gravă la adresa securității naționale a țării?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare:

3) Articolul 20 TFUE și articolele 5 și 13 din Directiva 2008/115 coroborate cu articolele 20 și 47 din cartă, precum și considerentul (22) al Directivei 2008/115, care impune ca prioritate obligația [de a ține seama de interesul] superior al copilului, și considerentul (24) al aceleiași directive, care impune garantarea drepturilor fundamentale și a principiilor consacrate în cartă, în sensul că, în cazul în care instanța națională constată, pe baza deciziei Curții de Justiție a Uniunii Europene, că dreptul statului membru sau practica autorităților cu atribuții privind regimul străinilor întemeiată pe dreptul respectiv sunt contrare dreptului Uniunii, instanța în cauză poate, atunci când examinează temeiul juridic al interzicerii intrării și a șederii, să ia în considerare, ca drept dobândit al reclamantului în prezenta cauză, faptul că, în baza regimului prevăzut de a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (Legea nr. I din 2007 privind intrarea și șederea persoanelor cu drept de liberă circulație și ședere; denumită în continuare, „Legea nr. I din 2007”), reclamantul a atins ceea ce era necesar pentru aplicarea articolului 42 din

această lege, și anume, peste zece ani de ședere legală în Ungaria, sau, atunci când examinează temeinicia emiterii interdicției de intrare și de ședere, instanța respectivă trebuie să își bazeze luarea în considerare a împrejurărilor familiale și personale în mod direct pe articolul 5 din Directiva 2008/115 în lipsa unor norme prevăzute în acest sens de a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (Legea nr. II din 2007 privind intrarea și șederea resortisanților țărilor terțe; denumită în continuare „Legea nr. II din 2007”)?

4) O practică a unui stat membru în temeiul căreia, în cadrul procedurii inițiate de un resortisant al unei țări terțe, membru de familie al unui cetățean al Uniunii, în exercitarea dreptului său la o cale de atac, autoritățile cu atribuții privind regimul străinilor nu execută o decizie definitivă care dispune protecția jurisdicțională imediată împotriva executării deciziei [autorităților menționate] susținând că au introdus deja în Sistemul de Informații Schengen (SIS II) o alertă referitoare la interdicția de intrare și de ședere, ceea ce a dus la situația în care resortisantul unei țări terțe, membru de familie al unui cetățean al Uniunii, nu își poate exercita în mod personal dreptul la o cale de atac și nici nu poate să intre pe teritoriul Ungariei pe durata procedurii înainte de emiterea unei decizii definitive în litigiul în cauză este conformă cu dreptul Uniunii, în special cu dreptul la o cale de atac efectivă garantat la articolul 13 din Directiva 2008/115 și cu dreptul la un proces echitabil consacrat la articolul 47 din cartă?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Articolul 20 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

Articolele 7, 20, 21, 24 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).

Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în special considerentele (22) și (24) și articolele 5, 11 și 13.

Dispozițiile de drept național invocate

A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (Legea nr. I din 2007 privind intrarea și șederea persoanelor cu drept de liberă circulație și ședere; denumită în continuare „Legea nr. I din 2007”), articolele 33, 42 și 94

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (Legea nr. II din 2007 privind intrarea și șederea resortisanților țărilor terțe; denumită în continuare „Legea nr. II din 2007”), articolele 43, 44 și 45

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Reclamantul, cetățean sârb kosovar, a ajuns în Ungaria în anul 2002, unde locuiește cu mama sa, cu partenera sa, de cetățenie maghiară, și cu copilul lor minor, cetățean maghiar, născut în anul 2016. Reclamantul vorbește corect limba maghiară. Modul său de viață și legăturile sale familiale și de prietenie îl leagă de această țară. Acesta este capul familiei. Reclamantul deține o întreprindere, un bun imobil și mai multe vehicule. Acesta a înființat chiar și o întreprindere în Slovacia.
- 2 Reclamantul a deținut un permis de ședere de la 31 mai 2003, care a fost prelungit în mai multe rânduri; ulterior, având un copil minor de cetățenie maghiară, i s-a emis un permis de ședere, valabil până la 20 mai 2021.
- 3 La 12 iunie 2018, reclamantul a solicitat un permis de ședere permanentă, respins de pârâtă, care a constatat că dreptul de ședere al reclamantului expirase. Pârâta și-a întemeiat decizia pe un aviz emis de Alkotmányvédelmi Hivatal (Oficiul pentru Protecția Constituției, Ungaria) potrivit căruia comportamentul reclamantului, care viza o condamnare anterioară la o pedeapsă (suspendată) cu închisoarea pentru săvârșirea unei infracțiuni de facilitare a imigrației ilegale săvârșite prin oferirea de ajutor pentru trecerea neautorizată a frontierei, a constituit o amenințare reală, directă și gravă la adresa securității naționale, motiv pentru care acesta trebuia să părăsească țara.
- 4 Instanța sesizată a anulat decizia, inclusiv cea pronunțată în primă instanță și a dispus ca autoritățile cu atribuții privind regimul străinilor să inițieze o nouă procedură, fără ca aceste autorități să își poată întemeia decizia pe decizia Oficiului pentru Protecția Constituției, care nu a acționat în litigiu în calitate de autoritate specializată. Instanța menționată a dispus ca, în cadrul noii proceduri, autoritățile cu atribuții privind regimul străinilor să examineze toate împrejurările cauzei, ținând seama în special de faptul că reclamantul și partenera sa locuiesc în Ungaria într-o locuință împreună cu copilul lor minor, de cetățenie maghiară.
- 5 Prin decizia emisă în cadrul noii proceduri, pârâta a retras permisul de ședere al reclamantului. Aceasta a subliniat că, având în vedere modificările legislative intervenite la 1 ianuarie 2019, noua procedură s-a desfășurat în temeiul articolului 94 alineatul (4) litera (b) din Legea nr. I din 2007, care este o dispoziție imperativă. În plus, pârâta a subliniat că nu s-a putut abate de la conținutul avizelor emise de autoritatea specializată și că nu a dispus de marjă de apreciere.
- 6 Sesizată de reclamant, Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta–Capitală, Ungaria) a respins această acțiune printr-o hotărâre, care a fost confirmată de Kúria (Curtea Supremă, Ungaria), prin care se arată că, având în vedere că, în cazul reclamantului, existau motive de securitate națională, autoritățile cu atribuții privind regimul străinilor au acționat fără nicio marjă de apreciere.
- 7 La 24 septembrie 2020, reclamantul a părăsit teritoriul maghiar. Pârâta a dispus împotriva reclamantului o interdicție de intrare și de ședere pentru o perioadă de trei ani și a dispus introducerea în Sistemul de Informații Schengen (SIS II) a unei

alerte referitoare la această interdicție. Pârâta a arătat că, potrivit Legii nr. II din 2007, șederea reclamantului, resortisant al unei țări terțe, constituia o amenințare la adresa securității naționale a Ungariei, astfel încât dispunerea returnării sale a fost considerată o limitare proporțională, în pofida existenței unui permis de ședere slovac valabil.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 8 Potrivit reclamantului, pârâta nu și-a îndeplinit obligația de clarificare a faptelor, de examinare și de motivare atunci când a invocat exclusiv propunerea Oficiului pentru Protecția Constituției fără a ține seama de articolul 11 din Directiva 2008/115 și de articolul 45 alineatul (1) din Legea nr. II din 2007, care impun examinarea împrejurărilor personale și familiale.
- 9 Pârâta solicită respingerea acțiunii, susținând că a adoptat decizia în temeiul dispozițiilor imperative ale articolului 43 din Legea nr. II din 2007, care impune aplicarea unei interdicții autonome de intrare și de ședere unui resortisant al unei țări terțe cu reședința în străinătate a cărui intrare și ședere aduc atingere securității naționale și care prevede, de asemenea, caracterul obligatoriu al propunerilor organismelor însărcinate cu securitatea națională. În plus, dat fiind faptul că permisul de ședere al reclamantului, care îi fusese eliberat ca urmare a relației sale familiale, fusese deja retras, pârâta nu ar fi avut nici obligația legală de a examina împrejurările familiale ale acestuia.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 10 Legea nr. I din 2007, în vigoare anterior datei de 1 ianuarie 2019, permitea resortisanților unor țări terțe, membri de familie ai unor cetățeni maghiari care nu și-au exercitat dreptul la liberă circulație, să locuiască în Ungaria în aceleași condiții ca și resortisanții unor țări terțe, membri de familie ai unor cetățeni ai Spațiului Economic European (SEE) care și-au exercitat dreptul la liberă circulație.
- 11 Cu toate acestea, reforma legislativă din 1 ianuarie 2019 a prevăzut aplicarea dispozițiilor Legii nr. II din 2007 în locul celor ale Legii nr. I din 2007 procedurilor inițiate și repetate după intrarea în vigoare a Legii de modificare privind intrarea și șederea resortisanților unor țări terțe, membri de familie ai unor cetățeni maghiari. Prin urmare, de atunci acești membri de familie sunt supuși unor norme mai dezavantajoase și sunt tratați în același mod ca resortisanții țărilor terțe care nu au rude de cetățenie maghiară sau dintr-un stat membru al SEE.
- 12 De asemenea, reforma legislativă a permis dispunerea returnării din motive de securitate națională sau de securitate și ordine publică a resortisanților unor țări terțe, membri de familie ai unor cetățeni maghiari, care au locuit de mult timp în Ungaria, fără a examina împrejurările lor familiale și personale, fără a ține seama astfel de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special de

Hotărârea din 11 martie 2021, *État belge* (Returnarea părintelui unui copil minor) (C-112/20, EU:C:2021:197).

- 13 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la faptul dacă, în cazul resortisanților unor țări terțe, membri de familie ai unor cetățeni maghiari, care locuiesc de mult timp în Ungaria, conținutul reformei legislative sau modul în care aceasta se aplică este conform cu garantarea dreptului de liberă circulație și de liberă ședere al cetățenilor Uniunii, consacrat la articolul 20 TFUE, și a dreptului derivat al membrilor de familie, precum și cu articolele 7, 21, 24 și 47 din cartă coroborate cu Hotărârea Curții din 8 mai 2018, *K.A. și alții* (Reîntregirea familiei în Belgia) (C-82/16, EU:C:2018:308).
- 14 Potrivit instanței de trimitere, aplicarea Legii de modificare procedurilor repetate este contrară dreptului Uniunii, însă, în speță, ca urmare a jurisprudenței *Kúria* (Curtea Supremă), nu este posibilă înlăturarea aplicării dreptului național.
- 15 De asemenea, instanța de trimitere ridică problema dacă se poate lua în considerare faptul că reclamantul avea reședința legală în țară de peste zece ani în temeiul articolului 42 alineatul (1) din Legea nr. I din 2007, cu o durată pertinentă până la 1 ianuarie 2019, și dacă Directiva 2008/115 trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care a fost emisă, ca o măsură autonomă, o interdicție de intrare și de ședere, această instanță poate, în scopul examinării împrejurărilor familiale și personale, în lipsa unor dispoziții interne, pe lângă înlăturarea aplicării dreptului național, să își întemeieze decizia în mod direct pe articolul 5 din directivă.
- 16 Dat fiind că jurisprudența instanțelor naționale diferă considerabil în privința acestor aspecte, cu alte cuvinte, având în vedere practica juridică a statului membru, aplicarea corectă a dreptului Uniunii nu este atât de evidentă încât să nu lase loc unei îndoieli rezonabile, instanța de trimitere consideră că interpretarea dreptului Uniunii este, în conformitate cu doctrina actului clar, necesară pentru soluționarea cauzei.
- 17 Având în vedere că reclamantul, care se află în prezent în Austria, nu poate călători în Ungaria ca urmare a interdicției de intrare și de ședere și luând în considerare interesul superior al copilului său minor, instanța de trimitere solicită ca întrebările adresate să fie examinate în cadrul procedurii de urgență.